

VEDOUCÍ PROJEKCE

Vedoucí projekce ve velké stavební firmě, Ing. Jaroslav Bárta je vynikající odborník, kterého si váží všichni technici ve firmě, stejně jako partneři firmy, a má dokonce mezinárodní prestiž. Jeho projekty jsou perfektně domyšlené do detailů, sledují současné trendy, udivují nápaditostí a současně jednoduchostí řešení. Projekty byly oceněny i na mezinárodním poli. Ing. Bárta však musí odvádět těmto úspěchům jistou daň. Začíná pracovat brzy ráno a pracuje do sedmi nebo osmi hodin večer. Doma se věnuje studiu odborné literatury a zejména zahraničních časopisů, nebo se snaží promyslet si některé práce na další den. V sobotu většinou rovněž pracuje, v neděli studuje. Oddych si nechává na neděli večer. Není divu, že se rozvedl – rodina ho asi příliš neuzila. Dokázal se s tím vyrovnat – nejdůležitější hodnotou v životě je pro něho jeho povolání a zájem firmy. Je třeba říci, že firma dokáže toto mimořádné úsilí také mimořádně ocenit. To však je pro Bártu věc druhořadá.

Problémy však Ing. Bárta cítí i v práci. Uvědomuje si, že nemůže zvládnout všechno, co by chtěl. Škoda, že se nemůže opřít o své podřízené. Většina z nich jsou příliš mladí lidé, vysokoškoláci s krátkou praxí, kterým nechybí zájem ani elán, ale nejsou schopni zvládnout tak náročné zakázky. Jeden z nich, Ing. David Zajíc, je velmi ambiciózní a hodně se snaží, ale odborník pozná, že na takové úkoly jako dělá Ing. Bárta, dosud Zajíc nedorostl. Čím všim by musel projít, aby se dostal tam, kde je Bárta dnes! Snad by se také dalo uvažovat o Ing. Borešovi. Je to člověk chytrý, schopný, flexibilní, ale zbrklý a líný. Více se zajímá o sport a společnost než o svou práci. A to je ten nejlepší. Se staršími pracovníky nad 40 let jsou jiné problémy. Mají bohaté zkušenosti, jistě by dokázali mnohem víc, než teď dělají, ale příliš si zvykli na dosavadní pohodlný život. Nechce se jim pracovat víc než osm hodin denně a nesnaží se inovovat své znalosti. Pracují sice s počítačem, ale naučili se jen to, co je nutné. Když se Ing. Bárta snažil předat náročnější úkol nejlepší z nich, Ing. Kohnové, řekla mu, že takovou věc nikdy nedělala, a že už se to na stará kolena učit nemíní. Další zkušený pracovník, neprůbojný Ing. Horák, si netroufl přímo odmítnout a chodil pak neustále za vedoucím vyptávat se na každou drobnost. Ing. Bárta zjistil, že s takovou by se nikam nedostal, úkol dokončil místo Ing. Horáka a napříště si zase náročnější věci řešil sám.

Ing. Bárta se obává, že s rozvojem projekce bude náročnějších úkolů přibývat a tradičních úkolů, které by mohli dělat podřízené, bude čím dál méně. Potřeboval by schopné lidi, kteří dokáží alespoň z větší části to co on. Kde je vzít? Ze školy přicházejí nezkušení absolventi, zkušení projektanti už nemají zájem se rozvíjet.

Otázky k případové studii:

1. Jak asi vypadalo rozdělení činností v pracovní době Ing. Bárty a jak by vypadat mělo?
2. Kterou činnost Ing. Bárta nejvíce zanedbal?
3. Myslíte si, že by se mohl o některé pracovníky opřít? O které? Jak by k nim měl přistoupit?